

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

**Jacobi Sadoleti Card. Et Episcopi Carpentoractensis Viri
Disertissimi, Opera quæ exstant omnia**

Sadoleto, Jacopo

[Francofurti], 1607

IV. Iac. Sadoletvs Episc. Carp. Des. Erasmo Roterodamo S.P.D.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-69244](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-69244)

stantibus: quod summos doctores sanctissimos homines certius fecisse. Postremò verò, omnem sensum meum de fide Catholica ita exponens, vt non posset cuiquam esse dubium quid sentirem: hoc opere edito, perenne mihi silentium suscipere aduersus maleuolos, quorum insolentiam iniquasque calumnias, cum res ipsa & veritas, tum tua excellens fama, virulque refutaret. Sed ego hæc non tam monendi tui causa loquor (non enim tu egres monitor) quàm testificandi sensus & animi mei. Occolampadium extinctum, vtinam possem dolere iure. Si enim literæ & doctrina hominis postulabant, nisi extitisset ille in alio genere perniciosus. Psalmum tuum auide expecto, eumque perlegere cupio. Epistolarum tuarum volumen audio exiille, Lugduni que haberi: id ego mihi qui mihi emerent. Tu interea, mi Erasme, si nos diligis, da operam vt valeas, & sustentens aetatem istam tuam iis, quibus soles, optimarum artium studijs, & conscientia rectorum consiliorum. Nos qui te plurimum amamus, nullo vnquam loco decimus, nec famæ, nec laudi, nec voluntati etiam tuæ. Vale. Carpent. VIII. Idus Maij, M.D. XXXII.

IV.

IAC. SADOLETVS EPISC. CARP. DES.
Erasmo Roterodamo S. P. D.

IS qui tibi hæc literas reddidit, minus mihi sanè cognitus est: Inequè ego hominis mores, naturamque perspexi. Sed cum adiuisset ad me, diceretque se celebritate famæ, & amore quodam nominis tui commotum, velle ad te proficisci, vt sub te magistro lautioribus literis operam daret: non potui non probare hoc eius constitutum: nam & rem pulcherrimam, & doctorem præstantissimum appetere mihi visus est. Proinde petenti à me commendatitias literas, libenter conseruaui consuetudinem meam: & in his, quæ ad humanitatem pertinent, facilem ei me prebui. Commendo tibi eum igitur: sed ita, vt cum ipse de eo fereris iudicium, dignumque statueris, quem in amicitiam tuam recipias: tum eum sic adhibeas, & benignitate tua complectare, vt quod sine vilo tuo incommodo fiat, aliquem ipse fructum sui huius rectissimi studij consequatur. Ego posteaquam ad te proximè rescripsera, biduo illo aut triduo accepi libellos tuos, quorum iam bonam perlegi partem: imprimis que sum tuis defensionibus aduersus illos obretractores tuos mirabiliter delectatus, summam enim illæ doctrinam, & illam, quam ego maximè probo, egregiè redolent animi moderationem. De Basilio ite-

num ago tibi etiam atque etiam gratias: quod me ad eorum numerum, quos tui ingenij monumentis illustrare voluisti, aggregare dignatus es. In quo si tibi non par opera rependetur à me, at mea æqua certe tuæ isti præstanti erga me voluntati reddetur voluntas. Vale mi Erasme, & Amerbachium nostrum meis verbis saluta. Iterum vale. Carpentora. VII. Idus Iunias, M. D. XXXII.

V.

IAC. SADOLETVS EPISC. CARPENT.
D. Erasmo Roterodamo S. P. D.

Noli amabo putare, mi Erasme, quicquam mihi esse, aut gratius tua erga me benevolentia, aut iudicio grauius. Itaque & quicumque istine veniunt, tuumque modò nomen, & nomen de te aliquem ad nos perferunt, libentissimè à me accipiuntur: coque etiam magis, si quod afferunt monumentum tuæ præstantis ingenij, præclaraque in rem & pietatem Christianam operæ ac voluntatis, qualia sæpe multa à te proficiscuntur: ut tibi molestum esse non debeat, illos tenui à me munusculo affici, qui id laboris mea causa suscipere. Et de tuo iudicio (ita mihi diuos omnes opto esse propitios) in ea sum sententia, ut nihil meorum mihi probari possit, quod ad religionem quidem, & ad literas sacras pertineat, si non id antea tibi sit probatum. Quapropter cum confecissem commentarios in Pauli primam epistolam (quo labore, & quibus vigiliis, non dico satis enim cognita tibi est illius Epistolæ obscuritas) statueram aliquot mensis quiescere, totumque me ab illa cura & cogitatione auertere: ut deinde recens, atque nouus ad meam progredierem, & accuratius expendendam lucubrationem accederem. Qui tamen mos & mihi consuetus est, & à viris doctis solet usurpari. Eratque mihi in animo, neminem omnino participem facere, antequam ipse probassem. Sed cogitans ceteros humanos, & quanto mihi morori ac detrimento esse posset, si qua asperior fortuna, qua in verumque nostrum profectio habet potestatem, commercium inter nos hoc literarum peremisset: librum è tribus primis, qui erat descriptus, deinde opera ad te misi, in quo maxima quidem sunt & pulcherrima fidei Christi mysteria. Quem peto à te mi Erasme & pro insigni ac mutua benevolentia nostra rogo, eo animo referas: ut ita statuas, melius mihi abs te multò consultum fore, si reprehenderis in eo, quæ tibi reprehendenda esse videntur, quam si laudaueris, si qua erunt laudanda. Aulus equidem